EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0287/2011

22. 7. 2011

ZPRÁVA

o využívání prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti: ponaučení pro budoucí politiku soudržnosti EU
(2010/2305(INI))

Výbor pro regionální rozvoj

Zpravodaj: Michael Theurer

Navrhovatelka stanoviska (*):
Edit Bauer, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

(*) Postup s přidruženým výborem – článek 50 jednacího řádu

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....14

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI 18

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU 23

(*) Postup s přidruženým výborem – článek 50 jednacího řádu

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o využívání prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti: ponaučení pro budoucí politiku soudržnosti EU
(2010/2305(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a především na její články 174 až 178,

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020“ (KOM(2011)0017),

– s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Přínos regionální politiky k udržitelnému růstu v rámci strategie Evropa 2020“ (SEK(2011)0092),

– s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 25. října 2010 nazvaný „Politika soudržnosti: Reakce na hospodářskou krizi, přezkum provedení opatření politiky soudržnosti přijatých na podporu Plánu evropské hospodářské obnovy“ (SEK(2010)1291),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 31. března 2010 nazvané „Politika soudržnosti: Strategická zpráva za rok 2010 o provádění programů na období 2007–2013“ (KOM(2010)0110),

– s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 31. března 2010 nazvaný „Doprovodný dokument ke sdělení Komise ze dne 31. března 2010 – Politika soudržnosti: Strategická zpráva 2010 o provádění programů na období 2007–2013“ (SEK(2010)0360),

– s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 539/2010 ze dne 16. června 2010, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o zjednodušení určitých požadavků a o některá ustanovení týkající se finančního řízení[1],

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 437/2010 ze dne 19. května 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost intervencí do bydlení ve prospěch marginalizovaných skupin obyvatel[2],

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 397/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, pokud jde o způsobilost investic do energetické účinnosti a obnovitelné energie

[1] Úř. věst. L 158, 24.6.2010, s. 1.
[2] Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 1.

v oblasti bydlení[1],

– s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 284/2009 ze dne 7. dubna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení[2],

– s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 85/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení[3],

– s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006, kterým se stanoví všeobecná ustanovení týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti[4],

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1081/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1784/1999[5],

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999[6],

– s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1828/2006 ze dne 8. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj[7],

– s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/702/ES ze dne 6. října 2006 o strategických obecných zásadách Společenství pro soudržnost[8],

– s ohledem na závěry Rady ke strategické zprávě Komise za rok 2010 o provádění programů politiky soudržnosti, které byly přijaty na zasedání Rady pro zahraniční věci, jež se konalo dne 14. června 2010,

– s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. července 2010 nazvané „Jak podněcovat účinná partnerství při řízení programů politiky soudržnosti na základě osvědčených postupů z období 2007–2013“ (ECO/258),

– s ohledem na stanovisko Výboru regionů nazvané „Politika soudržnosti: Strategická

[1] Úř. věst. L 126, 21.5.2009, s. 3.
[2] Úř. věst. L 94, 8.4.2009, s. 10.
[3] Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 1.
[4] Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.
[5] Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 12.
[6] Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1.
[7] Úř. věst. L 371, 27.12.2006, s. 1.
[8] Úř. věst. L 291, 21.10.2006, s. 11.

zpráva 2010 o provádění programů na období 2007–2013“ z 1.–2. prosince 2010 (CdR 159/2010),

– s ohledem na své usnesení ze dne 23. června 2011 ke zprávě za rok 2010 o provádění programů politiky soudržnosti na období 2007–2013[1],

– s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2010 o dosažení skutečné územní, sociální a hospodářské soudržnosti v EU – nezbytné podmínky konkurenceschopnosti na světové úrovni?[2] ,

– s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 k provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti[3],

– s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a na stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0287/2011),

A. vzhledem k tomu, že schopnost využívat prostředky je chápána jako míra, do které jsou členský stát a jeho regiony schopny účelně a účinně vynakládat finanční prostředky získané ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti, a vzhledem k tomu, že tato schopnost je nezbytná pro to, aby se za pomoci zdrojů z fondů EU co nejvíce přispělo k hospodářské, sociální a územní soudržnosti,

B. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti Unie má zásadní význam pro podporu harmonického rozvoje Unie a že přes pokrok dosažený při snižování nerovnosti v rozvoji jednotlivých regionů i nadále přetrvávají podstatné rozdíly v úrovni jejich hospodářského, sociálního a územního rozvoje,

C. vzhledem k tomu, že nejvíce znevýhodněným regionům a mikroregionům chybí finanční a lidské zdroje a administrativní podpora, které jsou nutné pro řádné využívání dostupných prostředků EU;

D. vzhledem k tomu, že regionální politika EU je životně důležitým nástrojem při prosazování hospodářské a sociální soudržnosti, který EU umožňuje přijímat opatření s cílem snižovat regionální nerovnosti, podporovat skutečnou konvergenci a stimulovat rozvoj, kvalitní zaměstnanost a sociální pokrok a který je prospěšný také z hlediska méně rozvinutých regionů;

E. vzhledem k tomu, že schopnost využívat prostředky není stálým, nýbrž proměnným ukazatelem, a vzhledem k tomu, že v jednotlivých členských státech a regionech se velmi liší, takže pro zvýšení této schopnosti je nutné přijímat individuální řešení,

F. vzhledem k tomu, že snaha o využívání co největší možné finanční podpory vyžaduje trvalé úsilí členských států a řídících úřadů a zapojení správy na místní a regionální

[1] Přijaté texty, P7_TA(2011)0283.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2010)0473.
[3] Úř. věst. C 117E, 6.5.2010, S. 79.

úrovni ve všech stadiích procesu, stejně jako odpovídající kapacitu institučních infrastruktur a účinné systémy řízení a kontroly,

G. vzhledem k tomu, že administrativní kapacita, zejména pokud jde o plánování a provádění projektů, je klíčovým prvkem při zvyšování schopnosti využívat prostředky a potřeb s tím spojených, přičemž se pozornost upírá zejména na členské státy, které jsou ve skluzu a vykazují nízkou schopnost využívat prostředky,

H. vzhledem k tomu, že pravidla týkající se strukturálních fondů a Fondu soudržnosti jsou ze své povahy složitá, a je tedy obtížné je provést v právních předpisech členských států a splnit je, což může vést k chybám, takže členské státy a regiony tráví neúměrné množství času snahou zvládat a kontrolovat tyto chyby, a proto by tato pravidla měla zůstat stabilní v čase, aby bylo možné si je lépe osvojit; vzhledem k tomu, že je naopak třeba podpořit veškerá zjednodušení usnadňující používání finančních nástrojů,

I. vzhledem k tomu, že přes snížení míry chyb a zpronevěr při využívání prostředků ze strukturálních fondů je vhodné zpřísnit opatření přijímaná členskými státy k omezení zpronevěry finančních prostředků a pro zpětné získání neoprávněně vyplacených částek,

J. vzhledem k tomu, že s výraznými obtížemi při využívání prostředků, které vyplývají z podstatného navýšení množství dostupných prostředků ve srovnání s prostředky z předvstupních fondů a ze selhání administrativních struktur při sestavování, sledování a hodnocení projektů, se potýkají zejména členské státy, jež přistoupily k EU v průběhu stávajícího programového období,

K. vzhledem k tomu, že nedostatečné informace o míře využívání fondů v krátkodobém a střednědobém horizontu brzdí schopnost jejich využívání a že je zapotřebí větší transparentnosti na všech úrovních správy,

L. vzhledem k tomu, že Evropský sociální fond (ESF) poskytuje nezbytnou podporu politice pracovního trhu a hraje významnou úlohu při prosazování sociálního začleňování, a vzhledem k tomu, že je potřeba podstatně navýšit jeho finanční prostředky;

1. poukazuje na to, že přes výše uvedené problémy je vyvíjeno úsilí o rychlejší využívání finančních prostředků a plnění rozpočtu v rámci politiky soudržnosti v průběhu roku 2010, a uvědomuje si pozitivní dopad zásahů spojených s politikou soudržnosti, kterého dosáhl Plán evropské hospodářské obnovy na základě rychlejšího provádění programů a urychleného poskytování finančních prostředků příjemcům; žádá Komisi, aby pokrčovala ve svých zásazích i v průběhu období 2014–2020;

2. upozorňuje na to, že problémy spojené s využíváním prostředků jsou způsobeny těmito hlavními faktory:

   - obtížemi při dokončování postupů posouzení shody, pokud jde o nový řídící a kontrolní systém, které jsou obvykle spojeny se začátkem programového období;

   - celosvětovou hospodářskou krizí, která má přímý dopad ve formě opatření zaměřených na krácení veřejných rozpočtů, a obtížemi při zajišťování financování v rámci členských států;

- nedostatečnými zdroji pro spolufinancování projektů;

- zpožděním ve vytváření a zavádění pravidel EU a členských států nebo s nimi spojených pokynů a neúplnými nebo nepřesnými pravidly;

- zpožděním při překladu pokynů a získávání objasnění ze strany Komise a nesrovnalostmi v pokynech Komise;

- příliš složitými a nadmíru přísnými vnitrostátními postupy a jejich častými změnami;

- nutností vytvořit nové instituce pro provádění programů, což může vést k jejich pozdějšímu zahájení a pozdější realizaci;

- nedostatečným rozdělením kompetencí orgánů v členských státech, problémy s hierarchií institucí a interními potížemi s přidělováním úkolů a povinností;

- nedostatečným zapojením orgánů na regionální a místní úrovni do vypracovávání operačních programů;

- omezeným počtem pracovníků, nedostatečnou kvalifikací pracovníků na celostátní a regionální úrovni a obtížemi, pokud jde o jejich udržení;

- problémy se zaváděním systémů informačních technologií;

- neúměrností mezi mírou kontroly a rozsáhlostí projektu;

- nedostatečnou počáteční přípravou, pokud jde o provádění projektů, a nedostatkem plánovaných projektů;

- politicky motivovanými změnami v investičních prioritách;

3. domnívá se, že řadu zjištěných problémů by bylo možné vyřešit díky zapojení všech dotyčných partnerů na celostátní, regionální a lokální úrovni už ve fázi programování, a to tak, aby návrhy budoucích rámcových dokumentů a operačních programů co nejvíce odpovídaly jejich potřebám, což by mělo jednoznačněji a ve větší míře přispět k uskutečňování cílů EU;

4. znovu opakuje, že je nutné zjednodušit pravidla a postupy na úrovni Unie a na úrovni členských států a učinit je pružnějšími s cílem usnadnit přístup k evropským fondům organizátorům projektů a usnadnit jejich řádnou správu správními odděleními, aniž by to vedlo k zásadním problémům z hlediska příjemců prostředků; domnívá se, že zjednodušení přispěje k rychlejšímu přidělování finančních prostředků, vyšší míře jejich využívání, větší účinnosti a transparentnosti, menšímu počtu chyb a ke kratší době vyplácení prostředků; domnívá se, že je zapotřebí dosáhnout rovnováhy mezi zjednodušením a stabilitou pravidel, postupů a kontrol; podotýká, že nezbytnou podmínkou úspěšné realizace projektů je v každém případě poskytování dostatečných informací případným žadatelům a příjemcům prostředků;

5. zdůrazňuje, že zvýšení míry využívání prostředků nepřinese reálné výsledky, nebudou-li

respektovány předpisy Společenství;

6. domnívá se, že je třeba klást zvláštní důraz na hlediska týkající se dosahování žádaných výsledků a plnění stanovených cílů, aniž by se ztrácel ze zřetele stálý význam kontroly vstupů; v souladu se stávajícími ustanoveními týkajícími se systémů realizace projektů, jejich kontroly a financování zastává názor, že by se měla zlepšit vyváženost mezi pravidly a postupy, jichž je třeba pro zajištění legálnosti a správnosti výdajů EU, a mezi tím, aby se politika soudržnosti více zaměřila na dosahování cílů a byla hospodárnější;

7. vyzývá ke zjednodušení procesu plánování, monitorování a hodnocení politiky soudržnosti s cílem zvýšit poradenskou úlohu Komise a snížit administrativní zátěž související s prováděním kontrol a auditů;

8. je toho názoru, že spíše než na postihování formálních nesrovnalostí je zapotřebí více se soustředit na postihování podvodů; vyslovuje se pro pružnější a diferencovanější přístup v závislosti na závažnosti zjištěných nesrovnalostí;

9. zdůrazňuje, že je nutné zvýšit uplatňování zásady proporcionality na kontrolní postupy v závislosti na rozsahu daného projektu, a to na základě zjednodušení požadavků, pokud jde o informace, které je nutné poskytnout, a o sledování realizace menších projektů a programů; připomíná však, že zjednodušená pravidla nesmějí mít žádný nepříznivý vliv na transparentnost a odpovědnost; vyzývá ke zpřísnění a zdokonalení koordinace auditní činnosti, ke zrušení nadbytečných kontrol v členských státech, které mají odpovídající systémy hospodaření s finančními prostředky a k přijetí zásady jednotného auditu v příštím programovém období, která by stejně jako v případě zásady „smluv o důvěře“ měla být uplatňována co nejčastěji;

10. zdůrazňuje, že klíčový význam má včasné přijetí víceletého finančního rámce a jasných a konečných pravidel a pokynů pro členské státy, aby se tak zabránilo počátečním problémům a zpožděním vyvolaným vypracováváním vnitrostátních pravidel a prováděním předběžných podmínek ze strany členských států na počátku příštího programového období; konstatuje, že Komise musí poskytovat odbornou pomoc s cílem zajistit, aby byly dobře srozumitelné pro členské státy; zdůrazňuje, že doba trvání víceletého finančního rámce je klíčovou otázkou z hlediska politiky soudržnosti a schopnosti využívat finanční prostředky, protože příliš krátký víceletý finanční rámec představuje překážky pro projekty, které mají jednak delší dobu trvání a jednak jsou velmi významné z hlediska rozvoje;

11. vyzývá členské státy, aby zajistily rychlejší provádění právních předpisů Společenství ve svém právu; zdůrazňuje význam mobilizace dostatečného počtu vyškolených zaměstnanců, kteří by řešili problémy přímo na místě a efektivněji;

12. zdůrazňuje přínos větší součinnosti a doplňkovosti, kterou je nutné zajistit mezi všemi společně využívanými správními fondy (Evropským fondem pro regionální rozvoj, Evropským sociálním fondem, Fondem soudržnosti, Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova a Evropským rybářským fondem) a Evropským rozvojovým fondem vzhledem k tomu, že některé evropské regiony sousedí se zeměmi AKT; je toho názoru, že by měla být podpořena flexibilita mezi Evropským fondem pro regionální rozvoj a Evropským sociálním fondem s cílem usnadnit financování integrovaných projektů

a zároveň respektovat zvláštnosti a cíle každého z těchto fondů; zdůrazňuje, že harmonizace pravidel a postupů by vedla ke zjednodušení systémů provádění a přiměla by potenciální příjemce k zapojení se do programů s finanční účastí EU; v této souvislosti připomíná potenciál křížového financování, které stále není plně využíváno;

13. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby byl ESF v současnosti využíván účelněji, s cílem reagovat na všech úrovních a ve všech členských státech na stávající sociálně-ekonomické problémy, které přinesla finanční recese, a zajistit, aby ESF v budoucnu smysluplně a cíleně přispíval k uplatňování strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti a sociálního začleňování jakožto viditelný, transparentní, účinný, flexibilní, jednoduchý a snadno použitelný nástroj, který byl vytvořen k tomu, aby bylo možné získat lidský kapitál s přihlédnutím ke specifickým rysům a potřebám členských států a regionů;

14. zdůrazňuje, že je třeba se soustředit na omezený počet priorit, přičemž nejnaléhavější z nich je snížení rekordní výše nezaměstnanosti na vnitřním trhu, se zvláštním důrazem na pracovní místa pro mladé lidi a ženy, aby se zajistila účinnější realizace celounijních projektů a maximálně využily možnosti ESF s cílem podpořit strategii Evropa 2020, a poukazuje přitom na to, že je nezbytné přihlížet k rozdílné situaci v členských státech a že je kromě toho nutné posílit finanční nezávislost ESF a podporovat flexibilitu s cílem řešit stávající problémy v oblasti nezaměstnanosti;

15. vyzývá členské státy, aby podporovaly a udržovaly široký dialog se všemi zúčastněnými stranami na úrovni členských států i na regionální a místní úrovni s cílem přesněji zjistit, jaké jsou potřeby pracovního trhu, zlepšit možnost zaměstnání sociálně znevýhodněných skupin a zároveň s ohledem na stanovování politických cílů v souvislosti s politikou soudržnosti přiměřeným způsobem přihlédnout k potřebám jednotlivých regionů a oblastí a zajistit, aby se odrážely v cílech ESF; vyzývá k tomu, aby byla zvláštní pozornost věnována proškolování a vzdělávání osob v profesích nevyžadujících vysokou úroveň kvalifikace s cílem zvýšit zaměstnatelnost této skupiny;

16. vyzývá členské státy, aby zvýšily povědomí o ESF a jeho dostupnost a zmodernizovaly možnosti vypracovávání projektů s cílem přispět k vytváření nových důstojných pracovních míst a k účinnějšímu sociálnímu začleňování;

17. vyzývá Komisi a členské státy, aby za prioritní považovaly integrovaný přístup v případě místních a regionálních rozvojových projektů, což povede v oblasti ESF k vytváření místních iniciativ směřujících zdola nahoru a umožní kombinovat několik zdrojů financování: operační programy, celostátní programy a soukromé zdroje na úrovni jednotlivých projektů;

18. vyjadřuje politování nad tím, že kvůli zdlouhavým administrativním postupům a složitým pravidlům, zejména v některých členských státech, je čerpání prostředků z ESF pomalejší, než se očekávalo, a to odrazuje mnoho případných příjemců od toho, aby požádali o finanční prostředky; vyzývá, aby byly cíle ESF sladěny se skutečnými požadavky pracovního trhu, který vyžaduje investice do zdokonalení odborné přípravy a do opatření na ochranu živností;

19. vyzývá Komisi, aby přezkoumala míru spolufinancování s cílem lépe zohlednit úroveň

rozvoje, přínos EU, typy akcí, příjemce podpory, jejich schopnost využívat získané prostředky a možnosti rozvoje; vyzývá, aby byl za tímto účelem na politiku soudržnosti poskytnut odpovídající rozpočet Společenství v době, kdy jsou příspěvky na celostátní a místní úrovni omezeny úspornými rozpočtovými opatřeními členských států; s politováním konstatuje, že se určitá část finančních prostředků z ESF nevyužívá, podotýká však, že v některých členských státech bylo dosaženo významného pokroku; vyzývá proto členské státy, aby vytvořily mechanizmy, které by malým příjemcům (ve většině případů nevládním organizacím působícím v terénu a malým a středním podnikům) pomohly při vypracovávání úspěšných žádostí a které by je vedly po dobu čerpání finančních prostředků, což by zvýšilo účinnost tohoto procesu;

20. vyzývá členské státy, aby na základě jasných pravidel ve větší míře využily možnosti, kterou představuje vyplacení záloh příjemcům prostředků z ESF;

21. zdůrazňuje, že je nutné se trvale, více a cíleněji zaměřit na skutečné výstupy a výsledky rozvojových programů financovaných z ESF prostřednictvím dokonalejších systémů hodnocení a monitorování a ukazatelů, které by se měly zabývat nejen výší výdajů, ale také kvalitou prováděných politik; vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu faktory nejistoty, které se týkají dlouhodobých projektů zaměřených na udržení pracovních míst;

22. zdůrazňuje význam, který mohou mít určité reformy v některých členských státech při zvyšování schopnosti využívat získané prostředky, a tudíž nezbytnost sjednávat je mezi Komisí a dotyčnými členskými státy při přípravě smlouvy o rozvojovém a investičním partnerství, aby se z nich pro státy stala závazná podmínka; zdůrazňuje zejména význam decentralizace a posilování pravomocí regionálních a místních orgánů;

23. zastává názor, že struktura regulace politiky soudržnosti by měla umožnit větší flexibilitu při organizování operačních programů s cílem lépe odrážet povahu a zeměpisné rozložení procesů rozvoje; navrhuje, aby členské státy a regiony získaly dostatek flexibility, aby si mohly zvolit řadu vlastních priorit a vypracovat vhodnou kombinaci jednotlivých politik;

24. vyzývá členské státy, aby věnovaly přípravám projektů větší pozornost a vypracovávaly soubory vhodných projektů, aby bylo možné minimalizovat riziko překročení nákladů a dosáhnout vysoké míry využívání prostředků;

25. konstatuje, že klíčem k úspěšnému rozvoji, provádění a monitorování politik potřebných k dosažení cílů strategie Evropa 2020 jsou institucionální schopnosti veřejného sektoru na celostátní, regionální a místní úrovni a odborné a administrativní schopnosti zúčastněných veřejných orgánů a příjemců;

26. vyzývá členské státy, aby za podpory Komise a ve spolupráci s místními a regionálními orgány věnovaly pozornost lepšímu hospodaření s lidskými zdroji tím, že se budou i nadále snažit o získání a udržení kvalifikovaných pracovníků, kteří by spravovali fondy EU, že budou propagovat kvalitní průpravu pro tyto pracovníky a že se vyhnou výměně pracovníků, pokud to nebude nezbytně nutné a pokud se v tomto případě budou řídit pouze snahou o zlepšení jejich efektivity a tím i schopnosti využívat získané prostředky; připomíná v této souvislosti nabídnutou možnost využít prostředků Evropského sociálního fondu a odborné pomoci s cílem vytvořit kapacity nezbytné pro provádění a monitorování programů; zdůrazňuje význam jednotných kontaktních míst

na decentralizované úrovni s cílem pomáhat partnerům v programu; vyzývá členské státy, aby vytvořily „jednotná evropská správní místa“, která by byla občanům co nejblíže, s cílem napomáhat při vypracovávání žádostí o financování z Fondu soudržnosti, a to jak místním orgánům, tak občanům EU;

27. konstatuje, že z hlediska rozvoje získaných řídicích zkušeností a znalostí je nezbytné v rámci řídícího a kontrolního systému a řídící kapacity zajistit vysoký stupeň kontinuity, a proto vyzývá členské státy, aby přijaly opatření s cílem zabránit fluktuaci administrativních zaměstnanců, kteří zajišťují hospodaření s finančními prostředky;

28. vyzývá Komisi, aby zintenzívnila svou podporu těm členským státům, jejichž míra využívání získaných prostředků, která je nižší než průměr EU, svědčí o nedostatečné schopnosti jejich využívání; domnívá se, že tato intenzivnější podpora a úzká spolupráce by měla být zachována alespoň do té doby, než dotyčné země dosáhnou úrovně odbornosti, která by jim umožnila dosahovat výsledků bez mimořádné vnější pomoci;

29. vyzývá členské státy, aby v rámci svých prováděcích struktur zřídily diskuzní fóra nebo sítě s cílem debatovat o zkušenostech a obtížích a vyměňovat si osvědčené postupy; vyzývá členské státy rovněž k tomu, aby pomáhaly příjemcům vypořádat se s přísnějšími požadavky na kontrolu tím, že jim budou poskytovat podporu, zejména využíváním prostředků odborné pomoci s cílem školit hospodářské a sociální subjekty způsobilé k finanční podpoře a pomáhat jim; navrhuje využít na takové projekty část finančních prostředků vyčleněných na operační programy odborné pomoci; vyzývá členské státy, aby pro potenciální příjemce finančních prostředků zavedly a organizovaly odbornou přípravu;

30. připomíná význam programů meziregionální spolupráce a programů, jako je INTERACT a URBACT s cílem nalézat a šířit osvědčené postupy a školit politické a administrativní subjekty za účelem optimálního využívání prostředků; žádá, aby k využití prostředků z oblasti „meziregionální spolupráce“ v rámci cíle „evropská územní spolupráce“ byly způsobilé akce, které podporují územní plánování a řádnou spotřebu fondů;

31. vyzývá Komisi, aby v celé EU zavedla program spolupráce založený na zkušenostech s programem partnerství, aby došlo ke zlepšení spolupráce mezi regiony s vysokou mírou využívání prostředků a regiony s nižší mírou využívání prostředků a ke snadnějšímu šíření osvědčených postupů;

32. navrhuje zavedení platformy vycházející z internetu, která by příjemcům pomoci, příslušným místním a regionálním orgánům a vládním institucím umožnila vyměňovat si osvědčené postupy a informace o překážkách a problémech a o jejich možném řešení;

33. vyzývá Komisi, aby prozkoumala možnosti zavedení jednotných informačních a komunikačních systémů a zohlednila přitom rozdíly mezi řídícími a kontrolními systémy členských států, a žádá v této souvislosti, aby byl zaveden jednotný software s cílem monitorovat využívání finančních prostředků v rámci programů územní spolupráce;

34. vyzývá Komisi, aby využívala informační a komunikační systémy k rozvoji systému včasného varování pro oblast využívání fondů a předložila alespoň jednu výroční zprávu

obsahující informace o každém regionu, pokud jde o využívání regionálních a strukturálních fondů, aby tak měly Evropský parlament a Rada možnost kontrolovat provádění politiky soudržnosti;

35. vyzývá Komisi, aby aktivně spolupracovala s EIB, zejména při vypracovávání společných iniciativ s cílem zvýšit účinnost a účelnost politiky soudržnosti a zvýšit dopad strukturálních fondů, a to na základě zaručené pomoci při financování malých a středních podniků;

36. domnívá se, že vzhledem ke své větší flexibilitě přispějí partnerství veřejného a soukromého sektoru na regionální a místní úrovni, která jsou připravena se značným předstihem a jsou v souladu se strategií Evropa 2020, ke zvýšení schopnosti využívat prostředky a k vyřešení obtíží se spolufinancováním; doporučuje členským státům, aby vyjasnily a zjednodušily své vnitrostátní právní předpisy s cílem umožnit vytvoření takových partnerství; zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit demokratickou kontrolu partnerství veřejného a soukromého sektoru;

37. vyzývá Komisi, aby prozkoumala existenci a funkčnost legislativních principů pro realizaci projektů veřejného a soukromého sektoru a aby případně doporučila členským státům, které dosud takovou legislativní úpravu nepřijaly, aby s ohledem na možnost čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti v příštím programovém období pro tyto projekty co nejdříve vypracovaly a schválily postupy k efektivní realizaci těchto projektů na regionální a místní úrovni;

38. zdůrazňuje, že většina malých a středních podniků, a zejména velmi malé podniky a mikropodniky, nemůže sama dosáhnout výhod strukturálních fondů, a to z důvodu současných administrativních a finančních překážek a proto, že potřebují podporu a poradenství od svých zastupujících organizací na regionální a celostátní úrovni; domnívá se, že zjednodušení pravidel a postupů je nezbytnou podmínkou, která umožní jejich přístup ke strukturálním fondům; žádá, aby iniciativa na podporu malých a středních podniků (Small Business Act) a její zásady „myslet nejdříve na malé“, „pouze jednou“ a zásada proporcionality byly uplatňovány na všech úrovních rozhodování s cílem definovat investiční priority a koncepci postupů správy, auditu a kontroly, aby bylo zajištěno lepší využívání finančních prostředků;

39. zdůrazňuje význam partnerů, jak jsou definováni v článku 11 nařízení Rady (ES) č. 1083/2066, z hlediska schopnosti využívat uvedené fondy; vyzývá členské státy, aby občany, zástupce občanské společnosti, sdružení a nevládní organizace a regionální a místní orgány plně informovaly o možnostech financování, způsobilosti pro spolufinancování ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, pravidlech spolufinancování, pravidlech, jimiž se řídí náhrada nákladů, a o tom, kde naleznou výzvy k předkládání návrhů, a aby jim poskytovaly podporu a povzbuzovaly je k využívání možností financování;

40. zdůrazňuje pozitivní dopad využívání finančních nástrojů, které poskytuje Evropská investiční banka, jako je Jessica, na rozšiřování celkových finančních zdrojů, aniž by docházelo ke zvyšování přímého financování z veřejných prostředků;

41. znovu zdůrazňuje, že mechanizmy víceúrovňového řízení a zásada partnerství jsou

klíčovými prvky účinnosti operačních programů a velmi dobré schopnosti využívat přidělené finanční prostředky; vyzývá členské státy, aby v souladu se zásadou subsidiarity a své institucionální autonomie neustále při vytváření a provádění operačních programů prohlubovaly zásadu partnerství a transparentnosti a aby proto při stanovování a navrhování investičních priorit ve všech fázích vytváření operačních programů i ve fázi jejich realizace a vyhodnocování od začátku zaangažovaly subjekty na regionální a místní úrovni a občanskou společnost, a to závazným, komplexním a důsledným způsobem;

42. žádá Komisi, aby zahájila otevřenější diskuzi o plánovaných opatřeních s cílem urychlit využívání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti; v této souvislosti se domnívá, že by Výbor regionů mohl být vyzván, aby každoročně vydával stanovisko ke schopnosti všech členských států využívat přidělené finanční prostředky;

43. vyzývá Komisi, aby zajistila, že současně s podporou provádění strategie Evropa 2020 ve všech členských státech bude politika soudržnosti snižovat nerovnosti mezi regiony a mikroregiony, řádně přihlížet ke specifickým potřebám nejvzdálenějších regionů a přispívat k harmonickému rozvoji EU, včetně toho, že vytvoří další cílené nástroje a opatření, které by se uplatnily v oblastech, jež stále ještě nedosahují evropské úrovně;

44. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a členským státům.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Úvod

Od konce devadesátých let minulého století je využívání prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti považováno za hlavní problém s ohledem na provádění politiky soudržnosti EU. Mnoho členských států se při využívání prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti z rozpočtu EU potýkalo s obtížemi, zejména v prvních letech po přistoupení. Tato zpráva se tedy zaměřuje na problémy a jejich příčiny a na osvědčené postupy ve stávajícím programovém období (2007–2013) a vyvozuje ponaučení pro budoucí politiku soudržnosti EU.

Obecné souvislosti

Schopnost využívat prostředky zpravodaj chápe jako míru, do které je členský stát schopen účelně a účinně vynakládat finanční prostředky získané ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti. Tato schopnost je nezbytná k tomu, aby se za pomoci zdrojů z fondů EU co nejvíce přispělo k hospodářské a sociální soudržnosti. Schopnost využívat prostředky na straně poptávky znamená skutečnou schopnost žadatelů vytvářet přijatelné projekty. Na straně nabídky můžeme schopnost využívat prostředky určit prostřednictvím tří hledisek:

- makroekonomické schopnosti využívat prostředky vymezené a měřené pomocí HDP;
- finanční schopnosti využívat prostředky vymezené jako schopnost spolufinancovat programy a projekty podporované EU, programovat a zaručit tyto vnitrostátní příspěvky ve víceletých rozpočtech a vybírat příspěvky od partnerů podílejících se na různých programech a projektech;
- správní kapacity vymezené jako schopnost a kvalifikovanost ústředních a místních orgánů připravovat programy a vhodné a včasné projekty, rozhodovat o nich, zajistit spolupráci zúčastněných partnerů, splňovat správní požadavky a požadavky na podávání zpráv, financovat provádění programů a projektů a dohlížet nad ním a vyhýbat se nesrovnalostem.

Schopnost využívat prostředky není ukazatel stálý, nýbrž proměnný. V různých členských státech se značně liší, je tedy zapotřebí zvláštní řešení pro jednotlivé případy.

Snaha o využívání co největší možné finanční podpory v této souvislosti vyžaduje trvalé úsilí členských států a zapojení správy na místní a regionální úrovni ve všech stádiích procesu.

Příčiny problémů spojených s využíváním prostředků

- **Počáteční problémy na začátku programového období**

  Členské státy se potýkaly s obtížemi při dokončování postupů posouzení shody, pokud jde o nový řídící a kontrolní systém stanovený nařízením Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti. To vedlo ke zpoždění plateb, jelikož předpokladem pro první průběžné platby bylo vyjádření souhlasu se systémem ze strany Komise. Navíc je souběžná realizace dvou programových období (2000–2006 a 2007–

2013) taktéž považována za významnou zátěž, která způsobuje zpoždění na začátku stávajícího období.

- **Finanční problémy**

  Pokud jde o využívání prostředků z fondů, za obtížemi mnohých států stály dopady světové hospodářské recese. Důsledkem byly problémy při dosahování výsledků, změny v očekávaných požadavcích a rostoucí omezení vnitrostátního nebo místního financování z veřejných zdrojů. Získat dostatečné zdroje pro spolufinancování projektů bylo pak ještě obtížnější.

- **Požadavky příslušných právních předpisů**

  Regulační rámec na období 2007–2013 ve srovnání s předchozím rámcem vedl obecně k ujasnění, avšak na této oblasti je stále potřeba dále pracovat. Obtíže členských států spojené s požadavky příslušných právních předpisů plynou mimo jiné z problémů s neslučitelností, protože v některých případech nebyly požadavky ES v souladu se stávajícími vnitrostátními opatřeními, která tak musela být přezkoumána.

  Další problémy byly způsobeny zpožděním při vytváření a zavádění vnitrostátních pravidel a pravidel EU nebo s nimi spojenými pokyny a mezerami v pravidlech nebo nepřesnými pravidly. Některé požadavky příslušných právních předpisů by měly být dále přizpůsobeny tak, aby zohledňovaly zkušenosti s prováděním. Kromě toho je problematická definice pravidel způsobilosti. Některé operační programy pro územní spolupráci měly obtíže s vnitrostátními pravidly způsobilosti, jelikož v závislosti na počtu zapojených členských států zde existuje velký počet různých souborů vnitrostátních pravidel.

  Při překladu pokynů a získávání objasnění ze strany Komise týkajících se např. posouzení dopadu na životní prostředí a způsobilosti nákladů docházelo k významným zpožděním. K dalším problémům docházelo v důsledku častých změn vnitrostátních požadavků a nesrovnalostí v pokynech ES vzhledem k tomu, že orgány EU změnily svůj výklad nařízení během finančního výhledu.

- **Organizační požadavky**

  Obtíže členských států týkající se organizačních požadavků byly způsobeny nutností zřídit nové instituce, nedostatečným oddělením orgánů, problémy s hierarchií institucí a potížemi s přidělováním úkolů a odpovědností. V některých případech došlo k vytvoření příliš mnoha organizací a ke zdvojení jejich poslání.

- **Lidské zdroje**

  Obecné nařízení nestanoví žádné konkrétní požadavky, pokud jde o kvalitu a počet pracovníků nezbytných pro dosažení souladu s požadavky na řízení a kontrolu. Vzhledem k přísnějším požadavkům na kontrolu je omezený počet pracovníků na celostátní a regionální úrovni a jejich nedostatečná kvalifikace velmi znepokojující. Docházelo k obtížím, pokud jde o udržení pracovníků. Omezení zaměstnávání ve veřejném sektoru

v důsledku krize napovídá, že došlo k nárůstu externího zajištění kontrol. Kvůli střídání zaměstnanců v Komisi může docházet ke změnám výkladu některých pravidel během provádění operačních programů.

- **Systémy informačních technologií**

  Problémy se zaváděním systémů informačních technologií, nedostatečně jasné nebo pozdě vydané pokyny ke komunikačním a informačním systémům ze strany Komise a kvalita a včasnost vnitrostátních pokynů ke komunikačním a informačním systémům způsobily významná zpoždění.

- **Požadavky na kontrolu**

  Zpřísněné požadavky na kontrolu vedly k ujasnění, nicméně zde není dostatečná rovnováha mezi kontrolami a naplňováním samotných programů. Požadavky příslušných právních předpisů na období 2007–2013 se zaměřují na otázky kontroly, a tím odvádí pozornost od náplně programů. Příjemci mají obavy z požadavků na kontrolu a řídící pracovníci věnují více času posuzování souladu s těmito požadavky než samotnému plnění cílů operačních programů. Kromě toho jdou vnitrostátní požadavky na kontrolu často nad rámec nařízení EU.

Návrhy pro zlepšení schopnosti využívat prostředky

Pravidla týkající se strukturálních fondů a Fondu soudržnosti jsou složitá, a je tedy obtížné je splnit, což je příčinou chyb. Členské státy tudíž tráví neúměrné množství času snahou zvládat a kontrolovat tyto chyby. Zpravodaj se domnívá, že pravidla a postupy by měly být zjednodušeny s cílem dosáhnout vyšší míry využívání prostředků, snížit počet chyb a zvýšit účinnost. Zároveň by měla být nalezena správná rovnováha mezi zjednodušením pravidel a postupů a jejich stabilitou.

Důraz by neměl být kladen na kontrolu vstupů, ale spíše na platby za plnění cílů. Mohlo by se zvážit, zda by bylo možné více se soustředit nikoli na formální nesrovnalosti, ale spíše na podvody a rozlišenější přístup k těmto nesrovnalostem, což by podle jejich zjištěné závažnosti umožnilo jistou pružnost. I zvážení míry chybovosti ve výdajích na projekty se může ukázat jako nezbytné. Navíc by měla být posílena koordinace činností při provádění auditu a měla by být uplatňována zásada jednotného auditu. Zpravodaj zdůrazňuje, že by mělo dojít ke zvýšení proporcionality mezi objemem podpory a požadavky na kontrolu.

Měla by se zlepšit jednak vyváženost mezi pravidly a postupy, jichž je třeba pro zajištění legality a správnosti výdajů EU, a na druhé straně je nutné, aby se politika soudržnosti více zaměřila na dosahování cílů a byla hospodárnější. Komise by měla navrhnout, jak se lépe zaměřit na dosažení cílů a zároveň dodržet základní pravidla, jako je řádná finanční správa.

Zpravodaj zdůrazňuje, že včasné přijetí víceletého finančního rámce a jasných a konečných pravidel a pokynů pro členské státy má mimořádný význam.

Domnívá se rovněž, že zde existuje značný prostor pro užší propojení systémů pro plánování a provádění. Harmonizace pravidel a postupů může vést ke zjednodušení systémů provádění

a povzbudit potenciální příjemce k zapojení do programů s finanční účastí EU. Měla by se uvážit možnost zvýšit pružnost podpory činností v souvislosti s Evropským sociálním fondem v programech Evropského fondu pro regionální rozvoj a naopak.

Podle názoru zpravodaje by členské státy měly věnovat větší pozornost přípravám projektů a souborů vhodných projektů, aby mohly úspěšně spravovat prostředky ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Mimoto musí vyvíjet další úsilí s cílem přilákat a udržet si kvalifikované pracovníky, kteří působí na všech úrovních správy a čerpání prostředků EU.

Zpravodaj upozorňuje na velké rozdíly ve schopnosti využívat prostředky, které panují mezi členskými státy. Navrhuje proto, aby byl zaveden program spolupráce mezi členskými státy, jehož cílem má být výměna osvědčených postupů. Závěrem znovu zdůrazňuje význam zásady víceúrovňového řízení a zásady partnerství při správě prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti.

21. 6. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

pro Výbor pro regionální rozvoj

k využívání prostředků ze strukturálních fondů a z Fondu soudržnosti: ponaučení pro budoucí politiku soudržnosti EU
(2010/2305(INI))

Navrhovatelka: Edit Bauer

(*) Postup s přidruženým výborem – článek 50 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Výbor pro regionální rozvoj jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

A. vzhledem k propojenosti hospodářské, regionální a sociální politiky EU a vzhledem k tomu, že jejich účinnost závisí na řešení problémů spojených s využíváním prostředků, s tím, že problémy týkající se schopnosti členských států využívat prostředky z nejrůznějších fondů si jsou často podobné; vzhledem k tomu, že se však z důvodu specifických sociálních a kulturních rysů tyto problémy region od regionu liší, což vede k rozdílům v přístupu a využívání finančních prostředků EU, a to je nutné vzít v úvahu,

B. vzhledem k tomu, že nejvíce znevýhodněným regionům a mikroregionům chybí finanční a lidské zdroje a administrativní podpora, které jsou nutné pro řádné využívání dostupných prostředků EU;

C. vzhledem k tomu, že regionální politika EU je životně důležitým nástrojem při prosazování hospodářské a sociální soudržnosti, který EU umožňuje přijímat opatření s cílem snižovat regionální nerovnosti, podporovat skutečnou konvergenci a stimulovat rozvoj, kvalitní zaměstnanost a sociální pokrok a který je také prospěšný z hlediska méně rozvinutých regionů;

D. vzhledem k tomu, že Evropský sociální fond (ESF) poskytuje nezbytnou podporu politice pracovního trhu a hraje významnou úlohu při prosazování sociálního začleňování a že je potřeba podstatně navýšit jeho finanční prostředky;

1. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, aby byl ESF v současnosti využíván účelněji, s cílem reagovat na všech úrovních a ve všech členských státech na stávající sociálně-ekonomické problémy, které přinesla finanční recese, a zajistit, aby ESF v budoucnosti smysluplně a cíleně přispíval k uplatňování strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti a sociálního začleňování jakožto viditelný, transparentní, účinný, flexibilní, jednoduchý a snadno použitelný nástroj, který byl vytvořen k tomu, aby bylo možné vytvořit lidský kapitál s přihlédnutím ke specifickým rysům a potřebám členských států a regionů;

2. vyzývá Komisi, aby zajistila prohloubení a koordinaci spolupráce mezi různými strukturálními fondy a Fondem soudržnosti a přihlížela přitom k nutnosti zajistit větší synergické působení mezi různými fondy a vytvořit společná pravidla jejich fungování;

3. vyzývá všechny orgány a instituce EU a členské státy, aby usnadnily rychlejší schvalování klíčových dokumentů, jako je víceletý finanční rámec a příslušná nařízení, s cílem překonat počáteční obtíže, které by se mohly objevit na začátku příštího programového období, jak tomu bylo také na počátku programového období 2007–2013;

4. vybízí Komisi a členské státy, aby posílily systém víceúrovňové správy, která by měla zahrnovat nejen provádění politik a správu ESF, ale také rozvoj strategie Evropa 2020 jako takové;

5. zdůrazňuje, že je třeba soustředit úsilí na omezený počet priorit, přičemž nejnaléhavější z nich je snížení rekordní výše nezaměstnanosti na vnitřním trhu se zvláštním důrazem na pracovní místa pro mladé lidi a ženy, aby se zajistila účinnější realizace celounijních projektů a maximálně využily možnosti ESF s cílem podpořit strategii Evropa 2020, a poukazuje přitom na to, že je nezbytné přihlížet k různým situacím v členských státech a že je kromě toho nutné posílit finanční nezávislost ESF a podporovat flexibilitu s cílem řešit stávající problémy v oblasti nezaměstnanosti;

6. vyzývá členské státy, aby podporovaly a udržovaly široký dialog se všemi zúčastněnými stranami na úrovni členských států i na regionální a místní úrovni s cílem přesněji zjistit, jaké jsou potřeby pracovního trhu, zlepšit možnost zaměstnání sociálně znevýhodněných skupin a zároveň s ohledem na stanovování politických cílů v souvislosti s politikou soudržnosti přiměřeným způsobem přihlédnout k potřebám jednotlivých regionů a oblastí a zajistit, aby se odrážely v cílech ESF; vyzývá k tomu, aby byla zvláštní pozornost věnována proškolování a vzdělávání osob v profesích nevyžadujících vysokou úroveň kvalifikace s cílem zvýšit zaměstnatelnost této skupiny;

7. vyzývá členské státy, aby zvýšily povědomí o ESF a jeho dostupnost a zmodernizovaly možnosti vypracovávání projektů s cílem přispět k vytváření nových důstojných pracovních míst a k účinnějšímu sociálnímu začleňování;

8. vyzývá Komisi a členské státy, aby za prioritní považovaly integrovaný přístup v případě místních a regionálních rozvojových projektů, což povede v oblasti ESF k vytváření místních iniciativ směřujících zdola nahoru a umožní kombinovat několik zdrojů financování: operační programy, celostátní programy a soukromé zdroje na úrovni jednotlivých projektů;

9. vyslovuje se pro to, že struktura regulace politiky soudržnosti by měla umožnit větší

flexibilitu při organizování operačních programů s cílem lépe odrážet povahu a zeměpisné rozložení procesů rozvoje; navrhuje, aby členské státy a regiony získaly dostatek flexibility, aby si mohly zvolit priority a vypracovat vhodnou kombinaci jednotlivých politik;

10. vyzývá Komisi, aby zajistila, že současně s podporou provádění strategie Evropa 2020 ve všech členských státech bude politika soudržnosti snižovat nerovnosti, řádně přihlížet ke specifickým potřebám nejvzdálenějších regionů a přispívat k harmonickému rozvoji EU, včetně toho, že vytvoří další cílené nástroje a opatření, které by se uplatnily v oblastech, jež stále ještě nedosahují evropské úrovně;

11. vyjadřuje politování nad tím, že kvůli zdlouhavým administrativním postupům a složitým pravidlům, zejména v některých členských státech, je čerpání prostředků z ESF pomalejší, než se očekávalo, a to odrazuje mnoho případných příjemců od toho, aby požádali o finanční prostředky; zdůrazňuje potřebu zjednodušení, pokud jde o způsobilost výdajů, řízení a hodnocení prostřednictvím jasných, společných a snadno použitelných ukazatelů; trvá na tom, že audit a kontrolní systémy každého regionu by měly odpovídat vysokým normám; vyzývá k užší koordinaci různých kontrolních úrovní (regionální, vnitrostátní a unijní), pokud jde o údaje, doporučení a výsledky; domnívá se, že regionalizace operačních programů nutně nevyžaduje více kontrol; doporučuje, aby se v souladu se zásadou proporcionality frekvence kontrol více zaměřovala na výši podpor a jakékoli nesrovnalosti, které se objeví; vyzývá, aby byly cíle ESF sladěny se skutečnými požadavky pracovního trhu, který vyžaduje investice do zdokonalení odborné přípravy a do opatření na ochranu živností;

12. vyzývá členské státy, aby prováděly rychlejší provádění právních předpisů Společenství ve svém právu; zdůrazňuje význam mobilizace dostatečného počtu vyškolených zaměstnanců, kteří by řešily problémy přímo na místě a efektivněji;

13. vyzývá Komisi, aby přezkoumala míru spolufinancování s cílem lépe zohlednit úroveň rozvoje, přínos EU, typy akcí, příjemce podpory, jejich schopnost využívat získané prostředky a možnosti rozvoje; vyzývá, aby byl za tímto účelem na politiku soudržnosti poskytnut odpovídající rozpočet Společenství v době, kdy jsou příspěvky na celostátní a místní úrovni omezeny úspornými rozpočtovými opatřeními členských států; s politováním konstatuje, že se určitá část finančních prostředků z ESF nevyužívá, podotýká však, že v některých členských státech bylo dosaženo významného pokroku; vyzývá členské státy, aby vytvořily mechanizmy, které by malým příjemcům (typicky nevládním organizacím působícím v terénu a malým a středním podnikům) pomohly při vypracovávání úspěšných žádostí a které by je vedly po dobu čerpání finančních prostředků, což by zvýšilo účinnost tohoto procesu;

14. vyzývá členské státy, aby vytvořily „jednotná evropská správní místa“, která by byla občanům co nejblíže, s cílem napomáhat při vypracovávání žádostí o financování z Fondu soudržnosti, a to jak místním orgánům, tak občanům EU;

15. zdůrazňuje, že řízení, postup podávání zpráv a provádění kontrol musí být proporcionální k rozsahu projektů, jelikož pro malé organizace a malé místní orgány je obtížné realizovat projekty za současných podmínek, a že proto musejí být v dalším programovém období zavedena zvláštní ustanovení pro malé granty z prostředků EU;

16. domnívá se, že vzhledem k vážné hospodářské a finanční krizi, která postihla mnohé členské státy a jejich regiony, by míra spolufinancování uplatňovaná v případě vnitrostátních organizací a sdružení u projektů podporovaných z finančních prostředků Společenství neměla přesáhnout 10 % u všech strukturálních fondů, s cílem umožnit rozsáhlejší využívání finančních prostředků určených na zajištění soudržnosti;

17. vyzývá členské státy, aby zavedly a organizovaly odbornou přípravu pro potenciální příjemce finančních prostředků;

18. vyzývá členské státy, aby na základě jasných pravidel ve větší míře využívaly možnosti, kterou představuje vyplácení záloh příjemcům prostředků z ESF;

19. vyzývá ke zjednodušení procesu plánování, monitorování a hodnocení politiky soudržnosti s cílem zvýšit poradenskou úlohu Komise a snížit administrativní zátěž související s prováděním kontrol a auditů;

20. zdůrazňuje, že je nutné se trvale, více a cíleněji zaměřit na skutečné výstupy a výsledky rozvojových programů financovaných z ESF prostřednictvím dokonalejších systémů hodnocení a monitorování a ukazatelů, které by se měly zabývat nejen výší výdajů, ale také kvalitou prováděných politik; vyzývá Komisi, aby vzala v úvahu faktory nejistoty, které se týkají dlouhodobých projektů zaměřených na udržení pracovního místa;

21. konstatuje, že klíčem k úspěšnému rozvoji, provádění a monitorování politik potřebných k dosažení cílů strategie Evropa 2020 jsou institucionální schopnosti veřejného sektoru na vnitrostátní, regionální a místní úrovni a odborné a administrativní schopnosti zúčastněných veřejných orgánů a příjemců;

22. konstatuje, že z hlediska rozvoje získaných řídicích zkušeností a znalostí je nezbytné v rámci řídícího a kontrolního systému a řídící kapacity zajistit vysoký stupeň kontinuity, a proto vyzývá členské státy, aby přijaly opatření s cílem zabránit fluktuaci administrativních zaměstnanců, kteří zajišťují hospodaření s finančními prostředky.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	16.6.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 39 –: 1 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnoch, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Náhradník(ci) přítomný(í) při konečném hlasování	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	12.7.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 43 –: 2 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(í) při konečném hlasování	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(í) při konečném hlasování	Norica Nicolai